

Mojmír Grygar: Jak Putin Zemana a Schwarzenberga udobřil

prvnizpravy.cz/zpravy/politika/mojmir-grygar-jak-putin-zemana-a-schwarzenberga-udobril

Miloš Zeman, donedávna pravicovým tiskem nazývaný ruským agentem, pokračuje v nevídaném názorovém prozření a ještě je zesiluje prohlášením, že „jsme ve válce s Ruskem“, píše Mojmír Grygar v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Mojmír Grygar

22. prosince 2022 - 02:20

Tento výrok se nedá přehlédnout, nelze nad ním mávnout rukou, protože prezident republiky je nejvyšším velitelem našich ozbrojených sil. Nevím, co Zemana vedlo k takovému razantnímu výroku, zda se tím kaje za to, že Putinovi naletěl a o americké výzvědné službě se v kritické chvíli vyjádřil neuctivě, nebo chce být znovu v čele událostí. Jistě se zaštiťuje oblíbeným bonmotem, že jen blbci nemění názory. Ale pozor! Neznamená to, že by měnění názoru bylo projevem inteligence.

Na Zemanově stanovisku k válce na Ukrajině je pozoruhodné, že se tu vědomě či bezděčně přiklání na stranu Karla Schwarzenberga, s nímž měl v čase

prezidentských voleb v roce 2013 velké spory a potíže. Zeman sblížení s bývalým rivalem do jisté míry naznačil, když orlického pána před časem pozval do Lán. Schwarzenberg jednal v souladu s dobrými mravy a schůzku přestál bez nepříjemných reminiscencí, ale přece jen poznamenal, že by se bez té schůzky docela dobře obešel. Zato ve svém posledním prohlášení se dopouští srovnáním Putinova Ruska s Hitlerovým Německem hrubé chyby. Tvrdí-li, že by Rusku porážka prospěla, jak se stalo Německu, když prohrálo druhou světovou válku, zdá se, že napodobuje Zemana ve snaze o politický bonmot. Ale srovnání je příliš vážné, než aby žertovalo.

Mezi tím, co by se dalo nazvat trestní výpravou proti ukrajinské vládě, která utlačuje početnou ruskou menšinu, a Hitlerovou válkou proti Sovětskému svazu a celé Evropě, je zatracený rozdíl. A co to má znamenat, že Rusko, které se za cenu největších obětí a nepředstavitelných škod zasloužilo o vítězství nad Německem, má jít najednou cestou poražených? Nebudu ten příměr dál rozvádět, protože těm, kteří válku znají – někteří i z vlastní zkušenosti –, není třeba nic vysvětlovat. A ti druzí, oběti dobové psychózy, ztrácejí míru, jsou barvoslepí, znají jen černou a bílou, ano–ne, a žádné rozumné diskusi nejsou přístupní. Přejete si příklad takového jednání? Připomeňte si, prosím, rozhovor ministra vnitra se školačkami o tom, jak zabít Putina, nebo jeho souhlas s hanobením státní vlajky a s bojkotem státního svátku, když dal 28. října pověsit na fasádu ministerstva Putina v pytlí, zavěšeného mezi českou a ukrajinskou vlaku. Něco takového přesahuje jakoukoli míru, s něčím takovým se v našich novodobých dějinách nesetkáte.

Schwarzenberg svůj fanatický postoj vůči Rusku korunuje tvrzením, že „Rusko se jistě rozpadne“. Nejhorší na tom je, že zmíněné přání mu dává možnost zmenšit vinu Němců za druhou světovou válku. Není třeba vypočítávat, co všechno zlého připravila ideologie Hitlerova nacismu Evropě, SSSR (Rusku) a světu, jisto je, že z Putinova patriotismu, ať již ho jakkoli komolíme a očerňujeme, nikdy neuděláme Hitlerův rasistický Weltanschauung. Putin konstatoval, že po rozpadu SSSR se 23 milionů Rusů octlo v cizině, kde jim upírají právo na jazyk, národní kulturu a dějinné vědomí. To je prostě fakt, který se nedá zamlčet. Zvláště zle se ruské menšině daří na Ukrajině po majdanském puči podporovaném západními mocnostmi.

„Speciální vojenská operace“, jak válku na Ukrajině definuje Putin, znamenala porušení mezinárodních dohod. Budiž. Ale bylo násilí, kterému bylo ruské obyvatelstvo na Donbase a v Oděse vystaveno po roce 2014 kyjevskými nacionalisty, v souladu s pravidly a zákony demokracie? Byly Minské dohody upřímným pokusem uklidnit národnostní napětí v zemi a vytvořit příznivé podmínky soužití lidí různé národnosti, jazyka, víry, tradic, nebo jen, jak přiznala Merkelová, získáním času, než se postaví a vyzbrojí ukrajinská armáda? Kdo je zodpovědný za toto porušení mezinárodní dohody a základních pravidel etiky? Koho za to světová veřejnost požene k odpovědnosti?

Zeman nevyklučuje útok Rusů proti pobaltským republikám. Nejlepším prostředkem proti rozšíření války není však hromadění vojsk NATO na dohled Petrohradu, Pskova a dalších ruských příhraničních měst, nýbrž péče o dodržování národnostních práv Rusů v pobaltských státech. Bohužel vlády Estonska, Lotyšska a Litvy postupují přesně opačně – žádají stále víc zahraniční vojenské

pomoci a se svými Rusy jednají stále hůře, jako by byli vinni za všechno, co zlého se jen na Rusko od carů přes Stalina až k Putinovi dá svést. Co by asi řekli sudetští Němci, kdyby jim československé úřady zakázali němčinu v základních školách?

Karel Schwarzenberg v rozhovoru o Rusku má dva pozoruhodné výroky – jeden se týká Zelenského, druhý poválečné budoucnosti Ruska. Zelenského, ruského komika z židovské rodiny, který se přidal k ukrajinským nacionalistům, přirovnává k Reaganovi: **„Dva prezidenti, kteří změnili dějiny, začínali jako herci a své role zcela zaplnili jako politici.“** Bývalý ministr zahraničí, který má rád okřídlené výroky, nasazuje přirovnání Zelenského k Reaganovi korunu: zatímco bývalý herec–kovboj porazil SSSR, Zelenskij, bývalý komik, který si ve filmu již zahrál sám sebe, porazí nejen Putinovo Rusko, ale přivedí dokonce rozpad celé tisícileté Ruské říše. (Právo, 19.12.2022) Dokáže to, co se nepodařilo Tatarům, Napoleonovi ani Hitlerovi.

Nad touto smělou věštbou jsem se zarazil především proto, jak pan ministr lehce hází do šrotu říši, která vznikala po celá staletí a navzdory dramatickým dějinným peripetiím zůstává stále největším státem světa a druhou atomovou velmocí. Vůči dnešnímu Karlu VII. mám ještě jednu výhradu, on se totiž ve své rusofobii (není to jen nenávisť k Putinovi) kardinálně odklonil od svého otce Karla VI., který jako historik, byzantolog, genealog a politik obdivoval dvě křesťanské, bohem posvěcené říše – německou vzešlou z Říše římské, a ruskou, dědičku starobylých asijských říší a Byzance. Tuto náročnou dějinnou koncepci otec dnešního orlického pána přednesl v lednu 1943 na půdě Kondakovova Institutu byzantologických studií,

založeného, podobně jako Ukrajinská univerzita v Praze, ruskými a ukrajinskými emigranty. (Informace v časopise Souvislosti 2004, číslo 54, 123–180)

Obě tato vzdělávací centra přežila perzekuci českých vysokých škol, okupačním úřadům nevadila, protože nacistům vyhovovalo jejich protisovětské zaměření. Existenci Ukrajinské univerzity v Protektorátu zajišťovala také kolaborace jejích členů, někdy i účast v ozbrojených složkách. Po válce tato ukrajinská škola našla útulek v Mnichově, kde působí dodnes a nic nenasvědčuje tomu, že by se od své nacistické minulosti distancovala. Co říci o názorovém rozdílu otce a syna na dějiny Ruské říše? Jistě k tomu přispělo i přesvědčení, že ta německá je přece jen stabilnější, než ruský konglomerát euroasijských prvků. Marná sláva – Západ je Západ.

Pokud jde o hodnocení Zelenského, Schwarzenbergovi unikl důležitý fakt: Zelenskyj se stal v Americe „mužem roku“ ne pro své osobní vlastnosti, ale proto, že je poslušným vykonavatelem toho, co si od něho západní protektoři slibují – přenést tíhu války s Ruskem na ukrajinský lid, držet americké a evropské vojáky stranou. (Slyšíte, prezidente Zemane?) Dodávky zbraní a peněz jsou samozřejmé. Napadá mě absurdní bonmot: ze zbraní krev neteče. Pokud si Zelenskyj pod dojmem mediální slávy myslí, že bude dělat vlastní politiku, škaredě se mýlí. On samozřejmě není Reagan a jeho dějinnou roli píše „na ten velký svitek tam nahoře“ nikoliv osud, ale lidé, kteří by chtěli největší zásobárnu přírodního bohatství na planetě rozparcelovat, využívat, zpeněžit. Karel VII., velký politik, myslivec a věstec, ještě dodává – poražené Rusy by Západ mohl potřebovat „jako spojence proti Číně“. Tomu se říká vidět na kilometry dopředu, dodává Mojmír Grygar.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

**Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet**

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!